

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Finansministeren afviste kritikken fra Enhedslisten og SF ved at sige, at der skal laves kompromiser. Det er nødvendigt at lave kompromiser, sagde finansministeren. Det er klart, at sådan er det, men man kan blive så vant til at lave kompromiser, at man glemmer, hvor man selv kommer fra, og glemmer at sige, hvad man faktisk mener. Man kan blive så vant til at give og tage og så forhuppet på at gøre det, at det, man fremlægger, allerede indeholder et så stort udsalg af egne synspunkter, at ingen ved, hvad der er kompromis, og hvad der er ens eget synspunkt.

Men netop derfor kan det i grunden være lidt svært at vurdere dagpengeudspillet. Hvor meget i dagpengeudspillet er Socialdemokratiets egne ting, og hvilke ting i udspillet er De Radikales og CD's fodaftryk? Efter hvad jeg har hørt, er udspillet et udtryk for det, Socialdemokratiet mente, der skulle til i den aktuelle situation. Sådan har jeg forstået det, og ingen har sagt noget andet.

Og derfor vil jeg sige, at der er sket en højredrejning, der ikke bare, som finansministeren udtrykte det, er udtryk for højresidens mandatomæssige styrke her i salen. Der er sket en højredrejning i Socialdemokratiet selv. Det var det, den konservative ordfører kaldte modning, men jeg vil sige, at vi beklager meget den modning, der er sket i Socialdemokratiet.

Thor Pedersen (V):

Finansministeren spurgte, hvilke motiver Venstre egentlig havde til at forhandle finanslov for 1996. Det ved finansministeren udmærket godt. Det var ønsket om at gøre noget ved det, at tage fat, og vores forhåbning var, at det var muligt at samle et flertal om en finanslov, hvor man virkelig tog fat.

Så sagde finansministeren i øvrigt, at det, der blev fremført i Venstres tale i dag, var noget, man havde hørt før. Jeg tror endda, finansministeren kaldte det liberal bragesnak. Problemet er, at det er rigtigt – det er noget, man har hørt før – og problemet er også, at jeg er helt overbevist om, at med den viden, finansministeren har, ved finansministeren godt, at det, finansministeren har hørt før, er beskrivelsen af det danske problem, som vi ønsker at gøre noget ved, nemlig den uansvarlige økonomiske politik, som Socialdemokratiet fører. Jeg har også sagt, at det ikke har overrasket os. Det er det sædvanlige,

Socialdemokratiet selder fremgangen op, og det er præcis det problem, vi forsøger at få finansministeren, regeringen og et flertal i Folketinget til at forholde sig til ved at påtage sig ansvaret og tage fat.

Finansministeren siger helt rigtigt, at underskuddet i den samlede offentlige økonomi er for nedadgående. Ja, men sandheden er jo, at statens underskud er blevet strukturelt. Det har bidt sig fast et sted mellem 35 mia. kr. og 40 mia. kr., og når finansministeren siger, det går bedre, er det kun, fordi de kommunale kasser har lidt flere penge. Det, der ligger i fremtiden, er altså, at finansministeren har tanker om, at den kommunale likviditet skal inddrages til statskassen. Jeg mener derimod, at Folketingets ansvar først og fremmest bør være, at vi, der er herre i eget hus, fejrer for egen dør og løser vores egne økonomiske problemer med statsbudgettet, før vi begynder at angribe den kommunale økonomi og de kommunale kasser.

Så siger finansministeren med glæde i stemmen, at nu er renten sat ned i Danmark og den er også sat ned i Tyskland. Det var lige før, man skulle tro, at det måske var den tyske rente, der havde fulgt den danske, men det er nu omvendt. Det er den tyske rente, der er blevet sat ned, og den danske rente er fulgt med. Det blev godt nok også sagt, men det var, som om glæden var så stor, at man troede, at Danmark nu var renteførende.

Men man må jo spørge: Hvorfor er den tyske rente sat ned? Jo, det er den, fordi der er stagnation. Overskriften for tysk økonomi er nedslående tal, ledigheden vokser, produktionen falder, og man forsøger nu at stimulere forholdene ved en rentenedsættelse. Til gengæld skulle man tro, at det går meget godt i Danmark, når Nationalbanken sætter renten ned, men det kunne være, forklaringen var, at der også her er stagnation på vej.

Jeg vil her blot henvise til det telegram fra Ritzau, der kom i dag kl. 12.08, hvor Dansk Industri har fremlagt deres nyeste prognose. Regeringens beskrivelse af den danske vækst som aftagende, men stabil, betegner Dansk Industris afdelingschef, Richard B. Larsen, som – og så vil jeg ikke bruge det ord, Dansk Industri bruger, men blot sige, at oversat betyder det »ikke sand«. Industriens organisation mener, at der reelt ikke er tale om vækst. Alle tal viser, at vi har haft nulvækst siden årsskiftet, og endvidere siges det: